

**9<sup>de</sup> JAARGANG, NR. 154**  
**21 MAART 2011**

**IN DIT NUMMER:**

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
- 6 BOEKBESPREKING**
- 8 PLATENRECENSIES**  
 Simin Tander, Jasper le Clerq,  
 I Compagni, Michiel Borstlap,  
 Tineke Postma, Trichotomy e.a.
- 18 CONCERTVERSLAGEN**  
 Blast, Castel/Van Damme 4-tet en  
 Aaron Parks Trio.
- EN VERDER:**
- 21 Op onderzoek (Loes Rusch)**
- 22 Peter Kortens spreekt Tineke Postma**
- 24 New York Jazz Alert (Paul Blair)**

**JAZZFLITS 155**  
 staat **11 april** op  
<http://www.jazzflits.nl>

**NIEUWSSELECTIE**

**DICK VAN DER CAPELLEN**  
**OVERLEDEN**

**Bassist Dick van der Capellen is op 27 januari in Voorburg overleden. Hij was 91. Van der Capellen speelde in tal van Nederlandse formaties, in tal van stijlen.**

Van der Capellen werd in Indonesië geboren en kwam in 1952 naar Nederland. Hij was autodidact. In zijn loopbaan was hij te vinden aan de zijde van pianist Rob Pronk, begeleidde hij pianiste Pia Beck en was hij lid van The Diamond Five. Ook had hij een eigen trio met fluitist Chris Hinze en drummer Cees See. Verder was Van der Capellen bassist in het orkest van Boy Edgar en trad hij op met pianist Rob Agerbeek. Midden jaren zeventig verdiende Van der Capellen zijn brood als lid van het begeleidingscombo van cabaretier Paul van Vliet. Van der Capellen is ook op tal van platen te horen, onder meer uit de reeks 'Jazz Behind the Dikes' uit de jaren vijftig.

Dick van der Capellen leidde al jaren een teruggetrokken bestaan. Zijn familie wilde zijn overlijden uit de openbaarheid houden. In de jaren negentig maakte het Amsterdamse Salto tv een kort portret van de bassist. Het is te bekijken op internet via deze link:  
<http://bit.ly/eqwPOy>.



**Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

●  
**ia77**

**JazzFlits**

**JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE**

**CONCERT**

**OUDGEDIENDE ROB VAN DEN BROECK LAAT IN NIJMEGEN WEER EENS VAN ZICH HOREN**



De periode dat Nijmegen samen met Tilburg en Groningen een belangrijk regionaal jazzcentrum van Nederland was ligt ver achter ons, maar sinds enige tijd krabbelt Jazz in Nijmegen met een interessant programma in cultuurcentrum De Lindenberg weer uit het dal. Naast de reguliere programmering op de donderdagavond heeft de JIN een extra programma op de zondagmiddag lopen, waarin lokale muzikanten uit de regio Nijmegen en Arnhem aandacht krijgen.

**...vervolg op de volgende pagina linksonder**

## NIEUWS

### Woonhuis Sidney Bechet gesloopt

Het voormalig woonhuis van klarinettist Sidney Bechet in New Orleans is afgebroken. Het huis stond al sinds 2005 leeg en verkeerde in een desolate toestand, aldus het gemeentebestuur. De woonhuizen van New Orleans-legendes trompettist Buddy Bolden, trombonist Kid Ory en pianist Jelly Roll Morton zijn door steun van particuliere geldgevers wel bewaard gebleven.

### Jamy & The Crazy Beboppers wint Jazz-i Award

De formatie Jamy & The Crazy Beboppers heeft 5 maart in Lelystad de Jazz-i Award gewonnen. De formatie staat onder leiding van de 15-jarige Jamy Westerveld op fluit en heeft als leden Jules Monen (dr), Alwin Kluit (p) en Lucas Suringar (cb). De finale kende negen deelnemers. Allen amateurs en uit Flevoland afkomstig. Als prijs mag de winnende fluitiste 26 maart met haar Crazy Beboppers optreden tijdens het Seabottom Jazz Festival in Lelystad.

### Sonny Rollins werkt aan nieuw album met live-opnamen

Saxofonist Sonny Rollins is druk doende met het samenstellen van een nieuw live-album. Het zal materiaal bevatten dat hij in de loop van de jaren tijdens optredens op de band zette. Het album wordt de opvolger van 'Road Shows Vol.1', dat in 2008 uit eveneens archiefmateriaal werd samengesteld. 'Road Shows Vol. 2' zal dit najaar verschijnen bij Rollins' eigen platenlabel Doxy.

### VERVOLG VAN PAGINA 1 ROB VAN DEN BROECK

Op 27 februari speelde het trio van de Nijmeegse bassist Wiro Mahieu niet met de aangekondigde bezetting, maar met drummer Yonga Sun en de oudgediende, niet al te vaak op de jazzpodia gesignaleerde pianist Rob van den Broeck (zie foto pag. 1)). Mahieu, zelf een van de betere Nederlandse jazzbassisten, gaf alle ruimte aan Rob van den Broeck, die in een programma van standards en eigen nummers onderstreepte dat het hoog tijd wordt dat hij vaker op de Nederlandse podia te zien is. Op 27 maart komen nog pianist Stevko Busch met saxofonist Paul van Kemenade en op 10 april pianist Philipp Rüttgers.

**Tekst en foto: Tom Beetz**

## PLATEN



### NIEUW ONTDEKT MATERIAAL GIL EVANS VOLGEND JAAR MEI OP CD UIT

**Precies honderd jaar na de geboorte van componist-arrangeur Gil Evans, op 13 mei 2012, zal een album verschijnen met nieuw ontdekt materiaal van zijn hand. Het is een productie van het Gil Evans Project, een initiatief van componist-arrangeur Ryan Truesdell.**

Truesdell vond de muziek bij de familie van Evans. Om hen te vinden was nog een hele klus, vertelt hij op jazz.about.com: "I was working with Maria Schneider and then I met people that worked with Gil, like Howard Johnson, Gil Goldstein, and then eventually I met the family and they gave me access to this music, and that's how the whole thing kind of came to be." Truesdell probeerde zo weinig mogelijk aan de nieuw gevonden muziek te sleutelen, maar soms kon het niet anders. "In some cases, there are inconsistencies in the scores. I haven't done any arranging. If anything, there might not have been a drum part and I'd have to write it in." De muziek voor het album zal in de loop van dit jaar worden opgenomen. De voortgang van het project is te volgen via <http://www.gilevansproject.com>.

## PODIA

### BERT LOCHS ONTVANGT UITNODIGING VAN ENRICO PIERANUNZI

**De Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi heeft trompettist Bert Lochs gevraagd om mee te spelen tijdens twee van zijn concerten in Bremen. Die twee optredens vinden in augustus 2011 plaats.**

Directe aanleiding voor het verzoek vormt de recentelijk verschenen cd 'Dreams, Thoughts & Poetry' van bassist Jasper Somsen. Daarop speelt de Jasper Somsen Group, met Bert Lochs, voornamelijk composities van Pieranunzi. De Italiaanse pianist was erg te spreken over de cd en de bijdrage van Lochs. "I heard your playing on Jasper's cd dedicated to my tunes and like to express all my congratulations for your playing. Also I saw and listened to some of the live performances you made with Jasper and, again, I highly appreciated your way to interpretate my music", aldus Pieranunzi in een e-mail aan Lochs. In Bremen zal Lochs zijn Belgische collega Bert Joris als vaste kracht van de Enrico Pieranunzi Group vervangen.

## NIEUWS

### HR-Bigband en Dave Liebman krijgen Jahrespreis Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Jahrespreis der deutschen Schallplattenkritik 2010' toegekend aan de albums 'Money Jungle; Ellington re-orchestrated' van de hr-Bigband en 'Turnaround. The Music of Ornette Coleman' van saxofonist Dave Liebman. Liebman 'lässt Coleman in einem völlig neuen Licht erscheinen und unterstreicht gleichzeitig die Modernität seiner epochalen Stücke', aldus de jury. Die verder het album van de hr-bigband 'eine bemerkenswerte Hommage' vindt. De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste en ieder jaar wordt een jaarprijs uitgereikt.

### North Sea Jazz levert Rotterdam op lange termijn 75 miljoen op

Op lange termijn heeft het North Sea Jazz Festival voor Rotterdam een maatschappelijke waarde van ruim 75 miljoen euro. Dat blijkt uit een kosten-batenanalyse gemaakt door Hendrik Beerda Brand Consultancy. Het jaarlijks netto-rendement bedraagt ruim 2 miljoen euro (cultuurwaarde en financieel). De extra inkomsten voor de Rotterdamse economie stromen vooral naar hotels en horeca. Uit het onderzoek blijkt voorts dat North Sea Jazz het sterkste festivalmerk in de Randstad is. Nationaal doet alleen Pinkpop het beter.

### Tweede ECM-cd Wolfert Brederode bijna uit

De tweede cd van het Wolfert Brederode Quartet voor het ECM-label komt in april uit. Het album heet 'Post Scriptum' en is de opvolger van 'Currents' uit 2007. De pianist is de enige Nederlander die platen voor ECM maakt.

### Brussels Jazz Orchestra maakt album met Dave Liebman

'Guided Dream' is de titel van een nieuw album van saxofonist Dave Liebman en het Brussels Jazz Orchestra. Op de plaat staan stukken die in 2006 tijdens concerten in Gent en Turnhout werden opgenomen. Het zijn hoofdzakelijk composities van Dave Liebman.

**Heeft u jazznieuws?**  
**Stuur het ons: [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).**

## PODIA VERVOLG

### NUEVA MANTECA SLUIT 'REQUIEM-TOURNEE AF



Op 6 maart sloot Nueva Manteca in het Bimhuis een tournee af van het 'Requiem Para El Mundo'. Klassieke requiems, Gregoriaanse en andere dodenmissen werden in latin-sfeer gebracht. Bandleider en pianist Jan Laurens Hartong (zie foto) schreef de overtuigende arrangementen die door vier zangers en de latin-band tot leven werden gebracht. Deze indrukwekkende latin-mis zal nog een keer in Israël worden opgevoerd. Na de pauze werd in totaal andere sfeer met een gewijzigde bezetting het programma 'Tango Con Clave' gespeeld met tango's van Astor Piazzolla en Carlos Gardel. Ook hier liet Hartong horen dat hij een meester is in het arrangeren voor zijn band Nueva Manteca.

**Foto en tekst Tom Beetz**

### SPECIALE JOHN ZORN-DAG OP 30<sup>STE</sup> EDITIE VAN FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM

**Het festival Jazz Middelheim zal 13 augustus aanstaande volledig in het teken staan van altsaxofonist John Zorn. Jazz Middelheim is van 11 tot en met 14 augustus in Park Den Brandt in Antwerpen.**

Zorn stelt op 'zijn' dag onder de noemer 'John Zorn's Book of Angels' vier projecten voor met en rond zijn muziek: Uri Caine Solo, Mycale, Bar Kokhba, en het Masada Sextet. Pianist Uri Caine is zowel actief in de jazz als in de klassieke muziek. Hij geeft een solorecital. Mycale is een vocaal kwartet van vier vrouwelijke stemmen. Zij interpreteren de songs die Zorn voor hen schreef en vormen ze om tot een mix van folk, wereldmuziek, klezmer en joodse invloeden. Het project Bar Kokhba met Marc Ribot, Mark Feldman, Erik Friedlander, Greg Cohen, Joey Baron, Cyro Baptista, én John Zorn als orkestleider, combineert elementen uit de surfmuziek met invloeden uit het Midden-Oosten. John Zorn sluit zelf af met zijn Masada Sextet. Dat bestaat verder uit Dave Douglas, Uri Caine, Greg Cohen, Cyro Baptista en Joey Baron. Jazz Middelheim vindt dit jaar voor de 30<sup>ste</sup> keer plaats. Radiozender Klara zendt het uit. Meer informatie over de programmering volgt op een later tijdstip.

ingezonden mededeling

# JAZZ IMPULS

## dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

**1. Rogério Bicudo**  
**Brazil Instrumental!**

**2. Lilian Vieira**  
**Samba, The Music of Rio de Janeiro**

22-03-2011 - Schouwburg Orpheus - Apeldoorn  
24-03-2011 - Chassé Theater - Breda  
26-03-2011 - De Groene Engel - Oss  
06-04-2011 - Stadsgehoorzaal Leiden  
08-04-2011 - De Harmonie - Leeuwarden  
10-04-2011 - Musis Sacrum - Arnhem  
21-04-2011 - Stadsgehoorzaal - Kampen

**1. Simin Tander**  
**Verhalen van Ver**

**2. Eric Vloeimans en Florian Weber**  
**Above and Beyond**

01-04-2011 - Theater 't Voorhuys - Emmeloord  
02-04-2011 - Theater De Regentes - Den Haag  
03-04-2011 - Theater de Vest - Rotterdam  
12-04-2011 - Concertgebouw - Amsterdam  
14-04-2011 - Vredenburg - Utrecht  
15-04-2011 - Stadsgehoorzaal Leiden  
16-04-2011 - Theater aan de Slinger - Houten  
22-04-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam  
28-04-2011 - Theater De Stoep - Spijkenisse

**1. Bart Lust Quintet**  
**High Energy Modal Jazz**

**2. Paul van Kessel sings**  
**The Cool Cole**

26-03-2011 - De Doelen - Rotterdam

**1. Evi de Jean**  
**2. Bankroet Jazz Live**

24-03-2011 - Cool - Heerhugowaard  
08-04-2011 - Muziekpodium Paradox - Tilburg  
15-04-2011 - Muziekwartier - Enschede

**1. CaboCuba**  
**Cuarteto Instrumental**

**2. Dina Medina**  
**Featured by CaboCubaJazz**

25-03-2011 - Theater Het Klooster - Woerden  
21-04-2011 - De Meerse - Hoofddorp  
22-04-2011 - Chassé Theater - Breda

**1. Anne Gus Teerhuis**  
**Tarhouse Tales**

**2. Sanem Kalfa**  
**Music Painting**

12-05-2011 - Vredenburg - Utrecht  
14-05-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

[www.jazzimpuls.nl](http://www.jazzimpuls.nl)

### PODIA VERVOLG

## DAVID MURRAY IN LANTARENVENSTER MET SPAANSTALIGE OEUVRE VAN NAT KING COLE



David Murray (links) met een van zijn twee Cubaanse trompettisten. (Foto: Joke Schot)

De combinatie Nat King Cole en David Murray lijkt op het eerste gezicht een vreemde. Toch heeft de van huis uit freejazz-tenorsaxofonist zich gewaagd aan het Spaanstalige oeuvre van de zoetgevooisde Amerikaanse pianist-zanger. Die bracht twee albums uit onder de titel 'Cole Español'. David Murray gaf op 12 maart in LantarenVenster te Rotterdam zijn visie op dit werk van Cole. Negen Cubanen stonden hem daarbij terzijde, onder wie vijf blazers (tenorsax, altsax, twee trompetten en een trombone). Joke Schot maakte tijdens het concert de foto's op deze pagina.



David Murray (midden) groet het publiek. (Foto: Joke Schot)

Woensdag 30 maart treedt het David Murray Cuban Ensemble met het Nat King Cole-programma op in het Bimhuis te Amsterdam. En medio juni is het tentet te gast op het festival The Hague Jazz in het ADO Den Haag-stadion.

**WWW.JAZZFLITS.NL**

## NIEUWS



Denise Jannah. (Persfoto)

### Meer Jazz Prijs voor Denise Jannah

Zangeres Denise Jannah krijgt tijdens het komende Meer Jazz Festival (van 27 tot en met 29 mei in Hoofddorp) de Meer Jazz Prijs. De prijs is een oeuvreprijs. Jannah krijgt de prijs uit handen van burgemeester Theo Weterings. Eerder ontvingen onder anderen de vocalisten Rita Reys, Greetje Kauffeld en Edwin Rutten de prijs.

### OVERLEDEN

#### Roger Vanhaverbeke, 5 maart (80)

Contrabassist Roger Vanhaverbeke was een discipel van Ray Brown en een belangrijke figuur in de Belgische jazzscene van de jaren zestig. Hij speelde met zijn landgenoten met de multi-instrumentalisten Sadi en Toots Thielemans, en de saxofonisten Jack Sels en Etienne Verschueren. Ook begeleidde hij in zijn land tal van Amerikaanse grootheden, onder wie trompettist Art Farmer, trombonist Frank Rosolino, en de saxofonisten Johnny Griffin, Pepper Adams, Sonny Stitt en Ernie Wilkins.

#### Jens Winther, 24 februari (50)

In Genève is de Deense trompettist Jens Winther 24 februari in zijn slaap overleden. Winther speelde en componeerde voor tal van (Europese) bigbands en orkesten. Ook was hij regelmatig te horen met het Metropole Orkest.

#### Erling Kroner, 2 maart (67)

Erling Kroner was een Deense trombonist-bandleider. Eind jaren zestig was hij de eerste Deen op de Berklee School of Music in Boston. Kroner leidde tal van orkesten en begeleidde veel Amerikaanse jazzmusici van naam.

## PODIA VERVOLG

### CABARETIER YOUP VAN 'T HEK PRESENTEERT 28<sup>ste</sup> GOOIS JAZZ FESTIVAL

**Cabaretier Youp van 't Hek neemt 26 maart een deel van de presentatie voor zijn rekening van het Goois Jazz Festival in Spant!, Bussum. Onder anderen zangeres Catherine Russell en saxofonist Benjamin Herman treden op.**

Het Goois Jazz Festival vindt dit jaar voor de 28<sup>ste</sup> keer plaats. Ook zangeres Giovanca, pianist Ruben Hein (met zangeres Renske Taminiau), het Ruud Jacobs Quintet (met Boy Edgar Prijs-winnaar saxofonist Ferdinand Povel) en zangeres Mirjam van Dam (met haar 'Meets Ella) zullen van de partij zijn. Verder wordt het ZO! Gospel Choir, de winnaar van Korenslag 2010, in Bussum verwacht. Rabobank Noord Gooiland is de nieuwe hoofdsponsor van het festival. De opbrengst van het Goois Jazz Festival gaat naar het Liliane Fonds, waarvan Van 't Heks vrouw Debbie Petter ambassadrice is. (<http://www.gooisjazzfestival.nl>)

## PRIJZEN

### MARTIN FONDSE EN OENE VAN GEEL DRIJVENDE KRACHTEN JUR NAESSENS MUZIEKPRIJS 2011

**Bandleider Martin Fondse en violist Oene van Geel zijn dit jaar de drijvende krachten achter de Jur Naessens Muziekprijs 2011. De prijs wordt 14 december uitgereikt in het Bimhuis te Amsterdam en is een bekroning voor 'eigenzinnige, creatieve muziek van hoog niveau'.**

Naar de prijs kunnen muzikanten meedingen die niet ouder zijn dan 37 jaar. Er zijn geen restricties aan genres of mengvormen daarvan. Ook kan muziek gecombineerd worden met andere disciplines zoals dans, literatuur en film. In het Bimhuis zullen in december drie finalisten hun krachten meten. De winnaar ontvangt 10.000 euro. De inschrijving start begin april. In oktober worden de finalisten bekendgemaakt.

### SONNY ROLLINS EN QUINCY JONES BEKROOND MET HOGE AMERIKAANSE ONDERSCHIEDING

**Uit handen van president Barack Obama hebben saxofonist Sonny Rollins en orkestleider Quincy Jones 2 maart in het Witte Huis de National Medal of Arts gekregen. Dat is de hoogste Amerikaanse staatsonderscheiding voor artiesten.**

Naast Rollins en Jones kregen ook zes andere artiesten de onderscheiding, onder wie zanger/songwriter James Taylor, dichter Donald Hall en actrice Meryl Streep. De prijs wordt jaarlijks door de president uitgereikt aan individuen of groepen die zich hebben onderscheiden door een 'outstanding contribution to the excellence, growth, support and availability of the arts in the United States'. Eerder werd de prijs aan onder anderen zangeres Ella Fitzgerald (1987), pianist Billy Taylor (1992), saxofonist Paquito D'Rivera (2005), trompettist Wynton Marsalis (2005) en pianist Hank Jones (2008) uitgereikt. De winnaars van de National Medal of Arts worden gekozen door de National Endowment of the Arts, de Amerikaanse staatsorganisatie voor de kunsten.



**Volg het jazznieuws op de voet.**  
<http://www.twitter.com/jazzflits>

## JAZZ OP PAPIER

### TILBURG: GEEN 'STROPDASSENHARDBOP'



**Rinus van der Heijden,  
Henk van Belkom e.a.**  
**Jazz in Tilburg :**  
**honderd jaar avontuurlijke muziek.**  
Tilburg : Stichting Jazz in Tilburg, 2010.  
351 pag. : ill. ; 29x24 cm + cd.  
ISBN 978-90-815-4511-2 geb.  
met leeslint.  
Prijs 29,95 euro  
(per post 10 euro extra).

Het lijkt een algemeen gevolgd procedé te worden: de perioden waarin je een stuk geschiedenis indeelt aan te vangen met een schematische inleiding tegen een fotospread van een dubbele pagina. Daarna schrijf je een overzicht van de ontwikkeling in grote lijnen, gevolgd door een thematische aanpak (bigbands, evenementen, clubs) en een parade van bands en de personen die daarin een rol gespeeld hebben. De belangrijkste geef je één tot zes pagina's, de anderen een paragraaf. Zo ongeveer verloopt ook een lijvig en prachtig vormgegeven boekwerk over de jazz in Tilburg.

Tekeningen wijzen erop dat de samenstellers geworsteld hebben met die indeling. Het tijdvak 1950-1970 begint met een verhaal over de bezettingsjaren. De Groep Ohm wordt hier al aangekondigd, terwijl die pas in de jaren zeventig bekendheid kreeg. De periode wordt ingeleid met een beknopte omschrijving van welgeteld acht in de jazz gangbare stijlen, van bossa nova tot jazzrock, inclusief de verderop door iemand omschreven stijl als 'stropdassenhardbop', maar op de volgende negentig pagina's komt geen van alle er aan te pas. Wel wemelt het van trad. bands en de daarbij behorende profielen van de voornaamste spelers. Hun aantal deed mij denken aan een uitspraak van een uitgever: 'Gooi er maar heel wat namen in; dat is goed voor de verkoop.' Maar het moet gezegd: de stad kent een groot potentieel muzikanten waarop een beginnende band altijd een beroep kan doen. De band die het meest naar voren springt is de sinds 1957 bestaande South Jazzband van Henk van Belkom. Het is in hun genre maar weinig lokale bands gegeven constant op zo'n hoog peil staande muziek te bedrijven. Hoor hun 'Sensation Rag' op de bijgesloten cd. Van de bigbands moet de ook nog steeds bestaande Tilburg Big Band worden genoemd, sinds 1958 een kweekvijver voor jong talent.

Herhalingen zijn hierbij onvermijdelijk, maar onnodig is de dubbele vermelding van een accordeon die de klank van een saxofoon kan produceren (pag. 46 en 83). Ook de strijkorkesten van Mantovani c.s. komen twee keer langs. (Overigens, wat komen die hier eigenlijk doen?)

Het interessantst zijn de eerste en de laatste hoofdstukken. De stad maakte wel op een heel bijzondere manier kennis met jazz. Ik zou niet weten waar in ons land een muzikaal gezin een heeroom had die pastoor was in New Orleans en die bij familiebezoeken in de jaren na 1910 wasrollen en later grammofonplaten met daarop jazzmuziek meenam. Het overkwam de jonge Max Goijarts (als drummer op het omslag), die de opgedane kennis op zijn twaalfde in de praktijk bracht door als een soort Nikkelen Nelis jazzliedjes te spelen.

Voor het tijdvak vanaf 1970 en speciaal daarvan het deel dat zich onderscheidt door een ander lettertype, tekende redacteur Rinus van der Heijden zelf. Hij geeft een journalistiek verslag van het ontstaan en de voortgang van een 'veelgeroemd instituut', dat allengs de Tilburgse School werd genoemd. Aan de wieg daarvan stond Niko Langenhuijsen.

Het is verheugend de aandacht te zien die de schrijvers hebben gehad voor Frans de Kok, later een veel gevraagde arrangeur in de Hilversumse studio's. Maar waarom bij hem verwezen naar twee niet in het boek aanwezige foto's, terwijl die op pag. 66

[...vervolg op de volgende pagina](#)

## VERVOLG JAZZ OP PAPIER



Tilburger Paul van Kemenade.  
(Foto: Tom Beetz)

juist niet wordt genoemd? Ook oudgedienden Leo van Vugt en Jo Haans worden naar voren gehaald; samen zijn ze als 83-jarigen op de cd te horen in een kostelijke uitvoering van een eigen blues. Ik had wel meer namen willen zien, zoals accordeonist Coen van Orsouw, temeer omdat er in een kader op pag. 232 liefst vijftientig bespelers van dit instrument worden opgesomd. Ik mis ook leider-arrangeur Frits Bayens, Pieter Bast en Martijn Sohier, maar misschien gooi ik alle Brabanders nu op één hoop.

Van de honderd beschreven jaren zijn er vijfenzeventig vertegenwoordigd op de cd. Een selectie van vierentwintig uitvoeringen en fragmenten daarvan vormt een goede afspiegeling van het gebodene, van het verrassend hechte samenspel van een combinatie onder leiding van André Eschauzier uit 1933 tot en met een sprankelend duet tussen Paul van Kemenade en Harmen Fraanje uit 2008.

Onder de lezers bevinden zich ongetwijfeld diegenen die niet op de hoogte zijn van de in de jazz gebruikte termen. Daarvan zijn er enkele nader toegelicht. Nu valt het niet mee aldoor beknopte, sluitende definities te vinden, maar als 'frasering' uitgelegd wordt als 'notenkeuze' (pag. 50) en bebop 'geënt [is] op virtuositeit, tempowisselingen en improvisaties' (pag. 55), dan wordt de lezer verkeerd voorgelicht.

In een paar gevallen heeft de eindredacteur te veel vertrouwd op een stomme spellingcorrector, zoals bij Theo Uden Marsman, Kay Winding, Bob Wilder (= Wilber) en John Chrystel (= Kristel). Ook de aanduiding BB voor de noot 'bes' is niet de gebruikelijke (pag. 100).

Aan de foto's, inclusief de bijschriften, is alle aandacht besteed. Dankzij het archief van Henk van Belkom en vele anderen zijn er van vrijwel alle musici en bands een of meerdere voortreffelijk afgedrukte foto's opgenomen. Daarvan wordt achterin een verantwoording gegeven, maar vanaf pag. 328 kunnen we naar de bronnen gissen. Daarnaast krijgt het boek een kleurige uitstraling door een functionele dosering van ander illustratiemateriaal. Daarentegen lijken de reproducties van tijdschriftomslagen (Tuney Tunes, Rhythme, Doctor Jazz) te hooi en te gras door het boek heen gestrooid.

Het uit ruim twaalfhonderd namen bestaand register lijkt allesomvattend, maar na raadpleging blijkt het alleen die personen te bevatten die een binding met de stad hebben. Het optreden van de Harlem Blues and Jazz Band (abusievelijk betiteld als de Harlem and Blues Band, pag. 194) ging dan wel niet door, dat van vervanger Slide Hampton wel. Met de Newport Jazz Festival All Stars kwamen op uitnodiging van pionier Emile Verbunt in 1961 musici als Ruby Braff, Vic Dickenson en Pee Wee Russell naar Tilburg. De lezer zal ze tevergeefs zoeken. Wel is, bij uitzondering, de naam van de band geïndexeerd, zij het met een onvolledige verwijzing (men voege toe: pag. 50, 130 en 184). Het boek eindigt abrupt met een ogenschijnlijk eerder verschenen recensie over het project Stranger than Paranoia. Een afsluitend hoofdstuk zou zich hebben kunnen buigen over de vraag of de *muziek* van de 'Tilburgse School' een eigen stempel draagt en of die daarbuiten *school* heeft gemaakt. Dat is wat anders dan het beschrijven van musici die buiten de eigen regio naam hebben gemaakt.

**Jan J. Mulder**

## CD-RECENSIES

**SIMIN TANDER**  
**Wagma**  
 Neu Klang Records

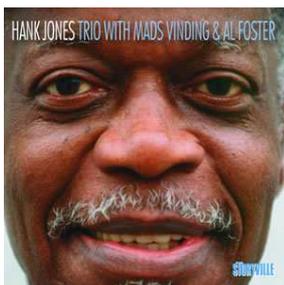


**Bekijk Simin Tander in het Bimhuis:**  
[www.youtube.com/watch?v=BQRj\\_8ytSbM](http://www.youtube.com/watch?v=BQRj_8ytSbM)

De presentatie van 'Wagma' is 23 april in het Bimhuis. Simin Tander treedt op in de concertreeks van Jazzimpuls.

([www.jazzimpuls.nl/show.php?id=22](http://www.jazzimpuls.nl/show.php?id=22))

**HANK JONES TRIO**  
**with Mats Vindig & Al Foster**  
 Storyville



Simin Tanders composities gaan voorbij de vanzelfsprekendheid. In haar muziek omarmt intuïtie de logica, wordt expressie bepaald door gevoel. Niets is wat het lijkt, alles wordt opnieuw geduid, oorspronkelijk en oprecht. Waar die vanzelfsprekendheid verdwijnt in de betoverende nevel van haar verhalen, ontstaat een sprakeloze verwondering. Betekenissen worden bekentenissen die het ongeschonden onbekende in zijn puurheid aan ons tonen. Haar vertellingen zijn als schaduwen die juist door hun donker laten zien waar het licht schijnt. De schoonheid zit niet in het grote gebaar, maar in de kleine rimpelingen in het water. Luisterend met gesloten ogen voel je de intensiteit van de woorden, de klanken en die wonderlijke cadans die 'Wagma' kenmerkt. Een cadans die je in een discrete dans meevoert naar het langzaam ontsloten wonder van Simins universum, waarin niet het weten maar het stellen van de vragen ons door dat heelal van oneindigheid leidt. 'Wagma' is de intieme getuige van een voortgaande zoektocht. Simin Tander neemt ons mee op die reis en deelt in haar fijnzinnige reflecties op verwondering. Ook de muziek in haar composities heeft dat explorerende karakter dat voortkomt uit haar improvisaties. Bijna aarzelend maar toch doelgericht creëren stem en instrumenten de lijnen waarlangs haar vertellingen zich onvouwen. Simin Tanders verhalen worden indrukwekkend ondersteund door het spel van pianist Jeroen van Vliet, bassist Cord Heineking en drummer Etienne Nillesen. Constructief en speels. Gecomponeerd en geïmproviseerd. Om stil van te worden, zo mooi. De uitstekende productie van 'Wagma' getuigt van grote zorgvuldigheid. Het klankbeeld is transparant en de detaillering subtiel. 'Wagma' is als de schitterende ochtenddauw die het frêle licht van de nieuwe dag echoot.

**Frank Huser**

Precies twintig jaar geleden, in maart 1991, was pianist Hank Jones in Kopenhagen. Dat bood de mensen van het Storyville-label een uitgelezen gelegenheid om een cd met hem op te nemen. Dat gebeurde de negentiende van de genoemde maand. Samen met de Deense bassist Mats Vindig, in veel opzichten een opvolger van Niels Henning Ørsted Pedersen, en de Amerikaanse slagwerker Al Foster.

**'De cd bevat muziek die niet echt hemelbestormend is, maar wel de moeite waard.'**

De rust die Hank Jones als persoon uitstraalt, hoor je terug in zijn muziek. De pianist zette in Kopenhagen een aantrekkelijke verzameling stukken op de plaat. Met een mooi springerig 'Pent Up House' van Sonny Rollins opent de cd. 'Bloomdido' wordt op dezelfde manier gespeeld, evenals de beide Monkstukken die hij koos: 'Monk's Mood' en 'Bemsha Swing', en 'Up Jumped Swing' van Freddie Hubbard. Daar tussendoor speelt Jones iets rustiger stukken. 'Quintessence' van Quincy Jones is een feature voor de bassist. Op 'Bag's Groove' van Milt Jackson lijkt Hank Jones zich wat verkeken te hebben: dat klinkt hier wat vierkant, in vergelijking met de bekende uitvoeringen met vibrafoon. De piano klinkt hier toch wat minder vloeiend. Het afsluitende 'Four' van Miles Davis is weer relaxed en doet toch ter zake. Bij elkaar een mooie serie muziek, die niet echt hemelbestormend is, maar wel de moeite waard.

**Hessel Fluitman**

## VERVOLG CD-RECENSIES

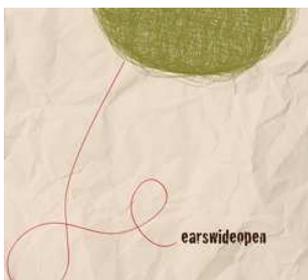
### JASPER LE CLERQ QUARTET Man met de Hond met de Hoed TryTone



We kennen violist Jasper Le Clerq als een veelzijdig muzikant in groepen als Zapp 4, Elastic Jargon en New Niks. Maar het werd hoog tijd voor een eigen bandje, en dat is dit kwartet geworden. Qua bezetting lijkt het nogal wat op de laatstgenoemde groep van drummer Arend Niks. Ook daarin vindt hij gitarist Andreas Suntrop aan zijn zijde, en zijn de andere instrumenten keyboards (Dionys Breukers) en drums (Dirk-Peter Kölsch). Wat zeker ook overeenkomt met New Niks, is de muzikale houding. Le Clerq sprokkelt graag muziek uit allerlei onverwachte hoeken en gaten bij elkaar, zonder daarbij overigens zijn eigen muzikale weg kwijt te raken. Zo opent deze cd met een stevig bluesrockachtig nummer, 'Ach Gut', waarin de leider zijn elektrisch versterkte viool laat gieren als een gitaar. De vioollijn in track 2, 'Waahh', daarentegen is heel klassiek van klank – maar dan wel weer afgezet tegen een funky orgelbegeleiding. De stilistische wendbaarheid van de muziek krijgt extra kracht door de samples waarmee Breukers zijn bijdragen kruidt. Zo wordt 'Danswedstrijd' voorzien van een fragmentje Basie, en tovert hij voor 'Brandend Bruidje' een tubageluid tevoorschijn. Mede hierdoor roept dit laatste nummer associaties op met het werk van Henry Threadgill. Voorts laat het kwartet zich horen in een Westernnummertje dat uitloopt op reggae ('Niche') en zijn er ook lieflijke, verstilde momenten, zoals het ontroerende 'Afscheidslied'. Het maakt 'Man met de Hond met de Hoed' tot een uiterst gevarieerd debuut, zonder dat er een patatje-orlog-met-uitjes-effect ontstaat.

#### Herman te Loo

### EARSWIDEOPEN Earswideopen Eigen beheer ([www.earswideopen.nl](http://www.earswideopen.nl))



Het regent in Nederland de laatste tijd leuke pianotrio's in de hoek waar ze altijd vergeleken worden met The Bad Plus en Jason Moran & The Bandwagon. Earswideopen schaart zich daar nu bij, en is minstens even leuk als de Amerikaanse referentietrio's. Het bandje heeft goed kunnen rijpen, want het bestaat al sinds 2003, en heeft sinds enige jaren een vaste avond in Café Dwaze Zaken in Amsterdam. Ze hebben dus een tijd gewacht met het maken van een plaat en dat geduld betaalt zich nu uit.

#### 'Een verrassende collectie eigen stukken die een veelheid aan invloeden verraden.'

Het titelloze debuut is een verrassende collectie eigen stukken die een veelheid aan invloeden verraden. Een titel als 'Monk's Eye (Almost)' zegt genoeg, al kwam bij mij nog eerder de associatie met Herbie Nichols naar boven. Maar dan weten we wel meteen waar we de pianist, Jurriaan Berger, stilistisch moeten zoeken. Erik Satie is de inspiratiebron voor zijn compositie 'To E.S.', dat vanuit de kalmte naar een sterke, beukende, poppy climax toe werkt, en dan vlak voor het hoogtepunt stopt. Dat laatste zegt iets over de (muzikale) humor van het trio, dat ook graag stoeit met malle samples en onverwachte dub-effecten. Ze durven een gevoelige ballad te spelen ('Rosmarinus Officinalis'), maar net zo goed een lome reggae te spelen ('Dus ook'), waarbij de dikke basgitaar van Felix Hildenbrand goede diensten bewijst. Drummer Achim Heine kan even sterk de beuk erin gooien als de brushes hanteren. En als dan ook nog Eric Vloei-mans op een tweetal nummers komt mee improviseren, is het helemaal feest. De cd wordt op 25 april gepresenteerd in de Roode Bioscoop in Amsterdam.

#### Herman te Loo

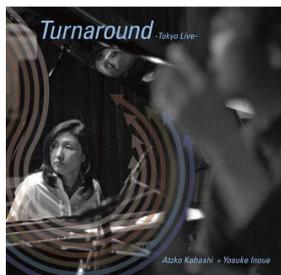
## VERVOLG CD-RECENSIES

### ATZKO KOHASHI & YOSUKE INOUE

#### Turnaround – Tokyo Live

What'sNewRecords

(<http://www.atzkokohashi.com>)



Jazzstandards zijn volgens de in Amsterdam wonende en werkende pianiste Atzko Kohashi niet ouderwets. Ze vergelijkt de tunes van de grote meesters van weleer met de recepten van je oma. Je kent ze maar al te goed en kunt ze juist daarom zo waarderen, aldus Kohashi, die uit liefde voor de klassiekers in Tokyo een live-cd opnam met als titel 'Turnaround – Tokyo Live'. Het is geen toeval dat de getalenteerde autodidact Kohashi haar album opent met Ornette Colemans song. Met alleen muzikale ondersteuning van Yosuke Inoue op contrabas ontvouwt de pianiste haar liefde voor de jazz verder in onder meer 'Cry Me a River' van Arthur Hamilton en 'Body & Soul' van John Green en in eigen stukken als 'Amstel Delight', haar ode aan onze hoofdstad.

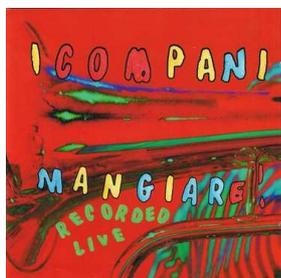
Het duo houdt het zeer beschaafd. Kohashi's behandelt de melodieën met eerbied. Van pianistische uitpattingen is geen sprake. Ook de bassist haalt geen stunts uit. Het resultaat is een zeer ontspannen plaat waarop Atzko Kohashi lekker swingt in de up tempo-stukken en lyrisch achterover leunt in de ballads. De Japanse heeft een zijdezacht toucher maar speelt niet week. Ze weet een fraaie balans te vinden tussen de westerse nervositeit, die ze leerde kennen in New York en die je in veel jazz terughoort, en de oosterse zelfbeheersing die ze meenam uit haar vaderland. Heel erg 'live' klinkt 'Turnaround' niet. Het publiek horen we alleen tussen de nummers door zachtjes applaudiseren. Maar de 'feel' is desondanks uitstekend.

#### Hans Invernizzi

### I COMPANI

#### Mangiare!

Ic Disc



Maak kennis met de muziek; [klik hier:](http://bit.ly/f5HSoD)

<http://bit.ly/f5HSoD>

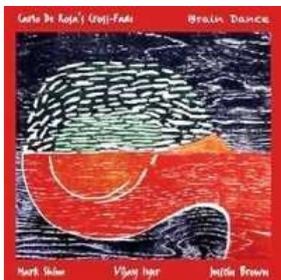
'Mangiare!' (Italiaans voor 'Aan tafel!') heet het programma waarmee de groep I Compiani zijn 25-jarig bestaan viert. Momenteel trekt het negenkoppige ensemble van saxofonist Bo van de Graaf er nog mee door het land (op [www.icompani.nl](http://www.icompani.nl) kunt u zien waar het nog speelt. En nu ligt er dus een cd waarvan sommige opnamen amper een maand oud zijn. 'Mangiare!' geeft een aardige dwarsdoorsnede van het repertoire van de groep: filmmuziek, tango, over-the-top vaudeville en zelfs nog wat Balkan-klanken. Gezien het thema van het programma (eten) is de aanwezigheid van het enige muzikje uit de klassieke eetfilm 'La Grand Bouffe' goed te verklaren. Het zal weinig door anderen gespeeld worden, en dat is jammer, want de mooie ouderwetse bolero past goed tussen de hersenspinnels van Nino Rota en Gato Barbieri die I Compiani vertolkt. Uiteraard heeft de leider zelf ook weer wat composities afgescheiden voor het project, zoals het klassiek aandoende 'Sauce', met een hofdrol voor de strijkers (violiste Tessa Zoutenberg en celliste Jacqueline Hame-link) en een karakteristieke solo van bassist Arjen Gorter. Verder natuurlijk weer typische Van de Graaf-dwarsigheid, zoals een alternatief, in straf uptempo gespeeld, Nederlands volkslied, en een dranklied gebaseerd op de oneven maatsoorten van de Balkan. Ondanks alle smakelijke ingrediënten en goede recepten, mis ik toch één element dat anders zo typerend voor I Compiani is: peper. Het is allemaal wat vlakjes. De arrangementen worden strak uitgevoerd, en ook op de composities is weinig aan te merken, maar het heilig vuur (zowel in de solo's als in de ensembledelen) ontbreekt een beetje. Het is niet te hopen dat dit het resultaat van 25 jaar hard werken is, want de unieke muziek van de groep mogen we toch niet missen in het Nederlandse improvisatielandschap.

#### Herman te Loo

## CARLO DE ROSA'S CROSS-FADE Brain Dance

**Cuneiform**

(distributie: [www.mandai.be](http://www.mandai.be))



## VERVOLG CD-RECENSIES

'Brain Dance' is wel een heel toepasselijke titel voor dit album. De muziek van het kwartet onder aanvoering van de New Yorkse bassist Carlo De Rosa spreekt namelijk zowel de hersens als de dansspieren aan. In geraffineerde composities vermengt hij jazz met rock- en funkelementen zonder dat het platte fusion oplevert. Denk hierbij in de richting van Soft Machine, en aan bands uit de M-BASE-hoek. Met toptalent Vijay Iyer achter de piano en Fender Rhodes, de subtiele tenorsaxofonist Mark Shim (pas nog te horen in het octet van Steve Lehman in het Bimhuis) en de strakke drummer Justin Brown heeft hij een band die het allemaal tot in de puntjes uitvoert. Door hun souplesse weten ze de complexe constructies van De Rosa vlees op de botten te geven en te doorbloeden met eerlijke emoties. De Rosa zelf is een virtuoos bassist, met een hoog geïntoneerde, zangerige toon, die zowel in snelle uptempo-stukken à la Stanley Clarke over de snaren danst (bijvoorbeeld in 'Circular Woese') als in een ballad ('Maja') over het juiste melodiegevoel blijkt te beschikken. In het slotstuk van de plaat, 'Route 17', zet hij ook nog een stevige funkpertij op de basgitaar neer.

### Herman te Loo

## MICHEL BORSTLAP Live at the Blues Alley <http://www.qpmusic.nl>



Het nieuwste album van pianist Michiel Borstlap, 'Live at the Blues Alley', moet je downloaden als mp3. Het is niet op cd verkrijgbaar. 'Blues Alley' is een jazzclub in Washington. Het Michiel Borstlap Trio speelde er op 14 januari 2010. Hij is niet de eerste die er een live-plaat opneemt. Ook onder anderen trompettist Wynton Marsalis en pianist Ahmad Jamal brachten opnamen uit de club op cd uit.

Wat het eerst opvalt bij het album van Borstlap is de opnamekwaliteit. Het concert lijkt wel achterin de zaal te zijn opgenomen: de bas van Boudewijn Lucas wordt overheerst door het nerveuze drumwerk van Erik Kooger en de vleugel van Borstlap klinkt gefilterd.

In totaal bevat het album vijf stukken. Behalve Cole Porters 'Just one of those things' schotelt Borstlap de luisteraar vier eigen composities voor. 'Cherish your Sunshine' is een snel stuk, dat als het ware van het ene rustpunt naar het andere vliegt. Slagwerker Kooger lijkt er in dit stuk een sport van te maken om te begeleiden in over elkaar heen wervelende golven van geluid. De pianist gaat daar in mee. De ballad 'My Dear' heeft een hypnotiserend thema dat in alle rust wordt uitgewerkt. Boudewijn Lucas blijft in zijn begeleiding heel dicht bij het thema. Michiel Borstlap gaat op zoek naar de mogelijkheden die zijn compositie biedt. Kooger begeleidt wijselijk minimaal. Daardoor haakt het geheel zich vast in je hoofd. Porters 'Just one of those things' wordt in een fors tempo de zaal ingeslingerd. Opnieuw gaan de sluisen open en opgezweept door de hi-hat van de slagwerker en zijn fervente roffels improviseert Michiel Borstlap zich in een paar minuten tijd naar het thema. Haalt dat even aan en gaat dan weer verder. Pas na negen minuten daalt hij weer af naar de begane grond, om Lucas de gelegenheid te geven op zijn bas het zijne ervan te zeggen. Om en om met de pianist geeft Erik Kooger op zijn drumstel ook nog eens commentaar op deze song. Een boeiend geheel. Na het rustpunt 'Adieu!' eindigt het trio het album met 'BlueSyl'.

Jammer dat het geluid van het album zo matig is. Iets meer luxe bij het luisteren, zou wel prettig zijn geweest. Ik blijf uitkijken naar Borstlaps 'Monk' deel 2.

### Hessel Fluitman

**REVE D'ÉLÉPHANT ORCHESTRA**  
**Pourquoi pas un Scampi?**  
**W.E.R.F.**



**DUKE ELLINGTON**  
**At the Cotton Club**  
**Storyville**



**VERVOLG CD-RECENSIES**

Behalve een bijzondere naam heeft het Belgische Rêve d'Éléphant Orchestra ook een bijzondere bezetting: drie slagwerkers, fluit, trompet, gitaar en tuba/trombone. Dat moet dan natuurlijk wel bijzondere muziek opleveren. Het pleit voor de twee leiders (slagwerker Michel Debrulle en fluitist Pierre Bernard) dat ze met al dat slagwerk met smaak en beleid te werk gaan, en er orkestraal gebruik van maken. Aldus zijn ze meesters in het scheppen van sfeer, waarbij de al even subtiel ingezette elektronica ook een belangrijke rol speelt. In het experimentele 'Kaai', bijvoorbeeld, horen we de gitaar van Benoist Eil ronken, en de trompet van Alain Vankenhove à la Nils Petter Molvaer met een vleugje elektronica voor spanning zorgen. Maar het orkest van de olifantsdromen kan ook elegant een ballad neerzetten, zoals in 'Reste, reste dans mon bateau' (waar fluit en trombone elkaar luchtig omspelen). En met een bandnaam en een cd-titel als de Belgen hebben bedacht, moet de (muzikale) humor ook om de hoek liggen. Die komt er vooral uit in het hilarische titelstuk (van de hand van trombonist/tubaïst Michel Massot), dat bij mij associaties met Spike Jones opriep. 'Pourquoi pas un Scampi?' is dus een zeer gevarieerde cd, waarop het bandgeluid belangrijker is dan solistische egotripperij of overdadige virtuositeit.

**Herman te Loo**

Eind jaren dertig was het orkest van Duke Ellington regelmatig op de radio te horen. Een van de trouwe luisteraars was Joseph Schilligen, een Russisch/Amerikaanse componist. Hij beschikte over opnameapparatuur en zette een aantal radio-uitzendingen op schellakplaten. Delen van die opnamen verschenen in de loop van de jaren bij diverse labels op plaat. Na vele omzwervingen zijn de integrale opnamen van Schilligen bij het label Storyville terechtgekomen. Dat heeft ze integraal op een dubbel-cd gezet. Het betreft acht radio-uitzendingen van het orkest uit de roemruchte Cotton Club in New York. Duke Ellington verzorgde wekelijks een programma vanuit die club.

Op de cd staan niet alleen opnamen uit de Cotton Club. Zo is de Duke solo aan de piano te horen in een opname uit 1937. Volgens de hoestekst zou hij daar onder meer zijn 'Soda Fountain Rag' spelen, onder de titel 'Swing Session'. En er is een opname bijgevoegd van 29 april 1939, de veertigste verjaardag van Duke Ellington. Deze werd gemaakt in Stockholm, toen het orkest in Europa op tournee was.

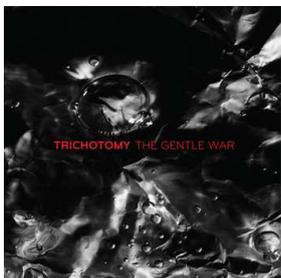
Tijdens de uitzendingen uit de Cotton Club werden veel eigen composities gespeeld, maar ook de hits van de dag. Tenslotte waren de radio-uitzendingen vooral ter verstrooiing van de luisteraars. De arrangeur en zijn orkest waren wel zo bedreven dat ze van die hits hun eigen kunststukje maakten. Zo werd 'Dinah' door Ellington omgezet tot 'Dinah's in a Jam'. Sommige stukken komen meerdere keren voorbij. Zo is 'Oh Babe, Maybe Someday' twee keer te horen. 'Solitude' zelfs meerdere keren.

De geluidskwaliteit is ondanks de slechte bron heel acceptabel: redelijk vol aan de baskant en niet scherp in de hoge tonen. Hier en daar hoor je een ruisje en wat technische onvolkomenheden, maar een kniesoor die daar op let. De cd 'At the Cotton Club' geeft een goed beeld van het tijdperk en van het Duke Ellington Orkest met zijn onsterfelijke solisten.

**Hessel Fluitman**

**JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE**

**TRICHOTOMY**  
**The Gentle War**  
 Naim Jazz



Bekijk een filmpje over deze cd:  
<http://bit.ly/eDaLkq>

**TINEKE POSTMA**  
**The Dawn of Light**  
 Challenge



## VERVOLG CD-RECENSIES

Bij het label Naim Jazz speelt compromisloze geluidskwaliteit een grote rol. Dat komt omdat het moederbedrijf audio-apparatuur fabriceert. Maar natuurlijk draait het vooral om artistieke kwaliteiten. Bij Trichotomy komen deze twee aspecten harmonisch samen. Trichotomy is een pianotrio dat bestaat uit pianist Sean Foran, bassist Pat Marchisella en drummer John Parker. Het drietal komt uit Australië en dat maakt dit album des te interessanter, want niet vaak bereikt ons muziek uit 'down under'. The Gentle War is de vijfde cd van het trio voor dit label. Tijdens het luisteren ontstaat onvermijdelijk de associatie aan het bekende Esbjorn Svensen Trio (E.S.T.). Het genre van Trichotomy hoort bij de actuele stroming die nieuw licht geeft aan het klassieke pianotrio. Toch is het trio soms ook traditioneel, om je direct daarna te verrassen met een onverwachte wending: actief, dynamisch, met vlot repeterende motiefjes. Later zijn de heren bedachtzaam, ingehouden en beschouwend.

John Parker schreef twee stukken, Sean Foran de overige zeven. Bij het thema van 'Cute' denk je: Dat ken ik al! 'Blues For The Space', is het langste stuk. Het is ultra-langzaam met bescheiden percussie en een zalige harmonische bas. In het middenstuk zit een bassolo, waarbij je denkt dat de bas naast je in de kamer staat. We zullen dit drietal niet zo snel op de podia tegenkomen, maar als het gebeurt mag u het niet missen. En o ja, de opnamerkwaliteit is voorbeeldig.

**Peter J. Kortten**

Haar vorige cd 'The Traveller' maakte Tineke Postma met haar Amerikaanse kwartet. Op haar nieuwe plaat 'The Dawn of Light' speelt ze met landgenoten: Martijn Vink op drums, Frans van der Hoeven op bas en Marc van Roon op piano.

Het album opent voorzichtig met een compositie van Postma's favoriete componist de Braziliaan Heitor Villa Lobos: 'Cancao de Amor'. Het is een heel beweeglijk stuk. Daarna volgen twee stukken van haar eigen hand. Tineke Postma speelt ze heel licht, als het ware 'vlinderend'. Ze gaat heel bewust haar weg door de muziek, onderwijl de luisteraar deelgenoot makend van haar muzikale overwegingen. Ze houdt ondertussen de touwtjes strak in handen.

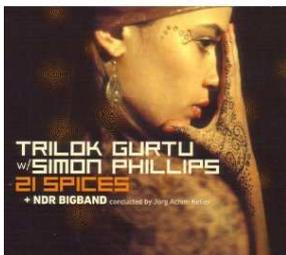
**'Met deze schijf heeft Tineke Postma opnieuw een stap vooruit gezet als improviserend muzikant. De cd is een feestelijke ontdekkingsreis.'**

Als gast zingt bassiste/vocaliste Esperanza Spalding 'Leave me a Place Underground', naar een gedicht van Pablo Neruda. De saxofoniste omspeelt haar op sopraansax zelfbewust en met overzicht. De grote verrassing van deze cd is 'Off Minor' van Thelonious Monk. Slechts begeleid door de pianist glijdt Tineke Postma met veel legato door een improvisatie die de opmaat blijkt te zijn voor dit stuk. Al improviserend raakt ze het thema steeds weer aan. Een bijzondere gewaarwording.

Haar Nederlandse begeleidingstrio biedt Postma de veiligheid om onbevreesd haar eigen gang te kunnen gaan. Met name pianist Marc van Roon maakt het hier volledig waar. Zijn spel in 'Off Minor' is exemplarisch voor zijn zelfvertrouwen en spelinzicht. Met deze schijf heeft Tineke Postma opnieuw een stap vooruit gezet als improviserend muzikant. De cd 'The Dawn of Light' is een feestelijke ontdekkingsreis.

**Hessel Fluitman**

**TRILOK GURTU, SIMON PHILIPS  
+ NDR BIGBAND  
21 Spices  
MIG/Art of Groove**



**VERVOLG CD-RECENSIES**

Het is een beproefd recept voor cd's: men neme een muzikale beroemdheid en zet die voor een Europese bigband. Op '21 Spices' mag de Indiase percussionist Trilok Gurtu de show stelen bij de bigband van de Duitse omroep NDR. De Indiër werd wereldwijd bekend door zijn samenwerking met gitarist John McLaughlin. De cd met de NDR Bigband is in het voorjaar van 2010 opgenomen. Het is een plaat met stevige muziek die opwindend wordt gespeeld en die adrenalineverhogend werkt. De plaat bevat 54 minuten dwingende bigbandmuziek. Want hoewel de NDR Bigband in tweede instantie wordt genoemd op het cd-hoesje, draagt dit orkest de plaat. De beroemde solisten maken het eindresultaat uiterst kruidig, dat wel. Slagwerker Simon Philips is binnen de popwereld een bekende naam, als (voormalig) lid The Who en Toto. Door de inbreng van Michael Alibo (bas) en Roland Cabezas (gitaar) is zo nu en dan meer sprake van pop en world dan jazz. Steeds viert echter spanning en swing hoogtij en daar gaat het toch om.

**Hessel Fluitman**

**CUBOP CITY BIGBAND  
The Complete Collection 1995-2010:**

- The Machito Project
- Moré & More
- Live in The Hague
- Arsenio
- Latin Vocal Explosion
- Que Sensación
- Bonus: Live at the Bimhuis 2008

<http://www.lucasvanmerwijk.nl>



Zes cd's maakte de Cubop City Big Band tot nu toe en ze zijn thans allemaal verkrijgbaar in een verzamelbox. Tezamen met een bonus-cd met daarop een concert dat de bigband op 28 november 2008 gaf in het Bimhuis in Amsterdam.

Sinds het oprichtingsjaar 1995 treedt de bigband regelmatig op. Telkens zet leider Lucas van Merwijk dan een belangrijke Cubaanse muzikant of componist in het zonnetje. Van Machito (dit project staat op de eerste cd 'The Machito Project') tot en met de Grupo Afro Cuba en de pianist en componist Emiliano Salvador (vastgelegd op 'Que Sensación'). Op de andere cd's staat muziek van zanger en bandleider Beny Moré, de trèsspeler en componist Arsenio Rodriguez, en van 'king of latin music' Tito Puente. Al met al bieden de zes cd's een goed beeld van wie de grootheden uit de latin-jazz en salsa zijn.

Lucas van Merwijk weet al jaren de crème de la crème van de Nederlandse latin-jazzmuzikanten aan de Cubop City Big Band te binden. Hij kreeg dan ook geheel terecht tijdens de Dutch World & Jazz Meeting, afgelopen december, de Global Act Award 2010. Een prijs voor de Nederlandse muzikant die al geruime tijd toonaangevend is in de wereldmuziek.

Als je alle cd's uit de 'Collection' achter elkaar draait, ben je zeven uur bezig. Je krijgt dan een stortvloed aan latin-jazz over je heen waar je u tegen zegt. Van zeer genuanceerd gespeelde Cuban jazz tot New Yorkse salsa. Aan de hand van de drie live-cd's is te horen welke groei de Cubop City Big Band als live-act maakte. 'Latin Vocal Explosion', de live-cd uit 2005, geeft weer hoe overweldigend deze band na tien jaar op het podium is. Op de laatste cd, 'Que Sensación', staat de schoonheid in de muziek voorop. Op de cd is goed te horen hoe je het geluid van zo'n machtig apparaat als een bigband in de hand kunt houden. De precisie en intensiteit van de muziek zijn indrukwekkend. Mijn voorkeuren? De Machito-cd uit 1995, de cd 'Arsenio' en 'Que Sensación'. Al voor 50 euro haal je deze unieke serie cd's in huis, inclusief de verder niet te verkrijgen live-opname in het Bimhuis. Een niet te versmaden Caraïbisch diner van zeven gangen.

**Hessel Fluitman**

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>

## VERVOLG CD-RECENSIES

### DIGITAL PRIMITIVES

#### Hum, Crackle & Pop

Hopscotch Records

(distributie: [www.mandai.be](http://www.mandai.be))



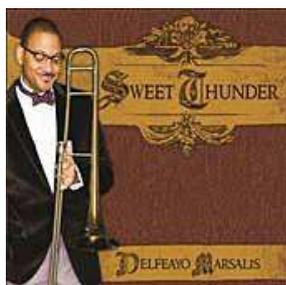
In de popmuziek bestaat een genre dat Lo-Fi heet. Simpel opgenomen muziek, simpel van muzikale structuur, en met maximale impact. De muziek van het trio Digital Primitives zou je Lo-Fi-improvisatie kunnen noemen. Leider van het groepje is Cooper-Moore (voornaam niet beschikbaar), die allerlei zelf gebouwde instrumenten bespeelt. Daaronder zijn de diddley-bow en de mouth-bow, een soort buitenmodel-mondharp. Hij gebruikt ze als een eensnarige bas of een merkwaardig klinkende gitaar. Daarmee sluit hij aan bij de oude minimalistische blues-traditie uit de Mississippi-delta. Het is dan ook niet vreemd om een paar stukken op deze cd te vinden die daarnaar verwijzen (zoals 'Hum'). Maar ook vervormt hij zijn instrumenten soms tot Hendrix-proporties. En zo bevat 'Hum, Crackle & Pop' uitgesponnen vrije improvisaties ('Twice'), hartverscheurende liedjes ('Love Truth'), rock en funky stukjes. Drummer Chad Taylor zorgt daarbij voor strak drumwerk, en Assif Tsahar weet een Ayler-achtige emotionele schreeuw in zijn spel te leggen, met name als hij tenorsaxofoon speelt. Op basklarinet schaarft hij zich meer in de Dolphy-hoek. Soms gaan de Digital Primitives wat te lang door in de improvisaties, maar in zijn elementaire kaalheid is het een fris trio.

#### Herman te Loo

### DELFEAYO MARSALIS

#### Sweet Thunder

Troubadour Jass Records

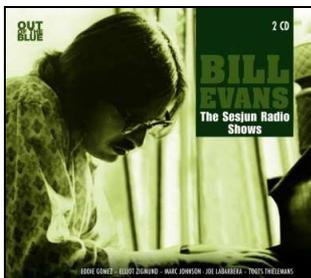


Delfeayo Marsalis, de trombonist van de familie Marsalis, heeft na jarenlange voorbereiding een hedendaagse versie geschapen van de suite 'Such Sweet Thunder' van Duke Ellington en Billy Strayhorn. Die prachtige reeks karakterschilderingen van persoonlijkheden en sferen uit de toneelstukken en sonnetten van William Shakespeare, zoals het Duke Ellington Orkest die ongeveer 55 jaar geleden treffend vastlegde. De composities, orkestraties en uitvoerenden vormden toen een onverbrekelijk geheel. Een geheel waar je in mijn ogen niet maar zomaar wat aan kan gaan zitten sleutelen.

Delfeayo Marsalis heeft dat wel gedaan. En om maar meteen het hoge woord er uit te gooien: aan mij is de interpretatie van Delfeayo Marsalis dus niet besteed. Zijn versie vind ik teleurstellend. In eerste instantie kon ik dat niet goed duiden. Er wordt goed gespeeld en de perfectie viert hoogtij. Is het dan de combinatie van zo nauwkeurig mogelijk gespeelde thema's en de nieuwe improvisaties? Dat gebeurt wel vaker en extremer, en ik kan dat op zich wel waarderen. Nee, het ontbreekt bij Marsalis' 'Sweet Thunder' aan eenduidigheid. Zijn aanpak hinkt op twee gedachten. Delfeayo Marsalis wilde zowel Ellington eerbiedigen als zijn eigen visie op het materiaal loslaten. De trombonist had de pretentie om net zo'n kunstwerk te creëren als de Duke deed. Maar wel op zijn eigen aparte manier. Marsalis wilde als het ware 'De Denker' van Rodin opnieuw maken, maar deed dat door van het origineel hier een beetje af te halen en daar wat toe te voegen. Dat kan niet. Wat wel kan is de gegevens van Ellington of willekeurig welke componist, gebruiken om er je eigen muzikale beeld mee te scheppen. Om als scheppend kunstenaar een visie te geven op het materiaal. Dat is naar mijn mening de essentie van jazz, respectievelijk elke creatieve uiting: elke keer weer je hart en ziel er in leggen. Dan maak je iets belangwekkends. Daar zijn gelukkig voorbeelden te over van te geven, ook in de actuele uitgaven. Dit avontuur van Delfeayo Marsalis behoort niet tot die voorbeelden en moet jammer genoeg als een mislukt avontuur worden beschouwd.

#### Hessel Fluitman

**BILL EVANS**  
**The Sesjun Radio Shows**  
**T2/Out of the Blue**

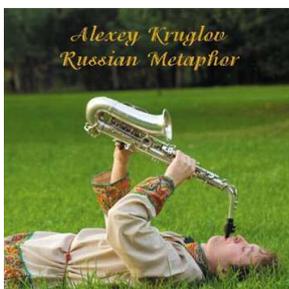


**VERVOLG CD-RECENSIES**

De discografie van pianist Bill Evans is omvangrijk en breidt zich nog altijd uit. Vergeten opnames, waaronder vooral live-registraties, duiken met regelmaat op. Niet zelden betreft het twijfelachtige uitgaven op dubieuze labels met soms ronduit inferieure geluidskwaliteit. Het is dus zaak kritisch te blijven. Van minderwaardige kwaliteit is geen enkele sprake op 'The Sesjun Radio Shows', een uitgave van T2/Out of the Blue. Integendeel, het is zowel artistiek als qua geluidsoptname een bijzonder fraaie uitgave. Het betreft opnames van het illustere radioprogramma van de TROS, onder auspiciën van pianist en presentator Cees Schrama (die samen met Dick Winter de concerten van Sesjun produceerde). De opnames zijn afkomstig van radio-uitzendingen uit 1973 en 1975 (beide uit de Boerenhofstede in Laren) en uit 1979 (De Meerkoet in Lelystad). Op de opname van 13 december 1973 horen we Bill Evans in duobezetting met Eddie Gomez op contrabas. Op die van 13 februari 1975 in triobezetting met Gomez op bas en Eliot Zigmund op drums en op de opname van 6 december 1979 (enkele maanden voor Evans overlijden op 15 september 1980) horen we Marc Johnson op bas, Joe LaBarbera op drums en Toots Thielemans op harmonica in de begeleiding. Gezien de lijvige verzameling platen die van Bill Evans is uitgebracht, rijst de vraag of een nieuwe uitgave wel terecht is. Voor 'The Sesjun Radio Shows' is het antwoord daarop een volmondig ja. Want, het moet nogmaals worden gezegd, de opnamekwaliteit is verbluffend goed. Ofschoon de gezondheid van Evans verre van optimaal was, is zijn spel onverminderd indrukwekkend. De manier waarop hij, ook op deze opnames, speelt met de melodie, die deconstrueert en opnieuw opbouwt, is weergaloos. En niet minder de wijze waarop zijn begeleiders dat doen. Dat konden we al horen op de trioplatten met Scott LaFaro en Paul Motian. Kennelijk wist Evans zijn medespelers, door de ruimte die hij hen gaf, tot deze uitzonderlijke muzikaliteit te stimuleren. 'The Sesjun Shows' vormen een bijzonder fraaie en zeer aanbevolen aanvulling op het gepubliceerde repertoire van deze buitengewone pianist.

**Frank Huser**

**ALEXEY KRUGLOV**  
**Russian Metaphor**  
**Leo Records**  
[www.leorecords.com](http://www.leorecords.com)



Een klein jaar geleden besprak ik de cd 'Seal of Time' van de Russische saxofonist Alexey Kruglov. Was dat nog een veelbelovend debuut te noemen, dan is dit de verpletterende opvolger. Op 'Russian Metaphor' laat hij zich vergezellen door Igor Ivanushkin (b) en Oleg Udanov (dr). Hij bespeelt zelf een immense hoeveelheid blaasinstrumenten, waaronder alle courante saxen, klarinet, hobo, fagot en trombone. Niet om indruk te maken met zijn veelzijdigheid, maar omdat hij vindt dat hij op een bepaald punt een bepaalde klank nodig heeft. Dat schaart hem in de hoek van veelblazers als Roland Kirk en de legendarische Vladimir Chekasin (bekend van het Ganelin Trio). Het feit dat hij soms meer dan één toeter bespeelt, draagt daar zeker aan bij. Waar het debuutalbum zeker nog wel 'jazz' was te noemen, is dat hier een classificatie die schromelijk te kort schiet. De invloed van de Russische volksmuziek, in een soort sjamanistische oervorm, is onmiskenbaar. De vijf stukken op de plaat vormen een cyclus, die een uitgekiende opbouw heeft, en een duidelijk muzikaal verhaal wil vertellen. Dat doen Kruglov en zijn mannen met grootse gebaren en gevoel voor dramatiek. Als luisteraar word je daardoor meegevoerd in hun bijzondere, eigenzinnige muzikale wereld, waarin veel, heel veel te ontdekken valt.

**Herman te Loo**

## VERVOLG CD-RECENSIES

### NICHOLAS URIE

#### My Garden

Red Piano Records

([www.redpianorecords.com](http://www.redpianorecords.com))



Maak kennis met de muziek; klik hier:

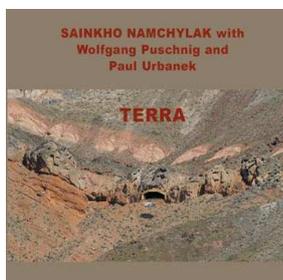
<http://bit.ly/hrfPbJ>

### SAINKHO NAMCHYLAK/WOLFGANG PUSCHNIG/PAUL URBANEK

#### Terra

Leo Records

(<http://www.leorecords.com>)



Er zit een Nederlands tintje aan de cd 'My Garden', al zou je dat op het eerste oog niet zeggen. Een jonge Californische componist (pas 25) die een suite voor bigband schrijft op teksten van Charles Bukowski, wat is daar voor Nederlands aan? Welnu, een van de delen van 'My Garden', het stuk 'Slaughterhouse', ging in première in een uitvoering door het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza. Dat zegt wel iets, want onze nationale trots is kieskeurig in zijn repertoire. Urie is een zeer groot talent, want deze suite voor bigband en zangeres (Christine Correa) is een indrukwekkend stuk werk. De orkestraties zijn uiterst gevarieerd, van intiem tot explosief, van traag bewegend tot knetterend funky en complex. De all star-ritmesectie van pianist Frank Carlberg, bassist John Hebert en drummer Michael Sarin zorgt dat de motor in alle versnellingen perfect blijft draaien. In het orkest zitten geen enorm bekende namen, maar dat is ook niet nodig, want het werk van Urie maakt gebruik van het collectief. Het zijn de composities die tellen, en niet per se de spetterende solo's. De opvallendste bijdragen zijn daarom van zangeres Correa, die de teksten van zelfkant-dichter Bukowski precies de goede dramatische lading meegeeft – zoals Lotte Lenya dat met de teksten van Bertolt Brecht en de muziek van Kurt Weill deed (al kan Correa een stuk mooier zingen).

#### Herman te Loo

De afgelopen jaren profileerde de Tuvaanse zangeres Sainkho Namchylak zich op cd vooral met duetten met elektronica- en percussiespecialisten. 'Terra' is een live-opname die haar stevig in de jazz plaatst. Op het Litouwse Vilnius Jazz Festival stond zij in 2007 zij aan zij met twee Oostenrijkers, saxofonist/fluitist Wolfgang Puschmig en pianist Paul Urbanek. Het meest wonderbaarlijke op deze opname is, dat er vrij geïmproviseerd wordt. Dat zou je namelijk absoluut niet zeggen. Er worden stukken gespeeld die kant-en-klare liedjes lijken, zoals 'Terra 2'. Het zegt erg veel over het vormgevoel van het trio, dat zowel melodisch, ritmisch als harmonisch zeer sterk is. Qua dynamiek is het eveneens een feest. Zo bouwt 'Terra 3' op vanuit een rustige volksmuziekbasis, die soms aan de muziek van Jan Garbarek doet denken. De emotionele altsaxofoon van Puschmig en de hartverscheurende keelzang van Namchylak worden door Urbaneks piano naar een enorme climax toe gestuwd. In het jazzmatige 'Terra 4' gebeurt iets dergelijks, terwijl in 'Terra 5' juiste een verfijnd muzikaal kantklossen plaatsvindt. Al dit fraais maakt 'Terra' tot een hoogtepunt in het bepaald niet misselijke oeuvre van de stemkunstenares.

#### Herman te Loo

### GRATIS MINGUS-TRIBUTE BIJ MAARTNUMMER JAZZISM

Bij het blad Jazzism is deze maand een cd gevoegd met opnamen van een Mingus Tribute-concert van het Metropole Orkest. Het orkest bracht dat eerbetoon op 26 en 26 april 2009 in Amsterdam en Groningen. Koopt u Jazzism voor deze cd! U krijgt een prachtig stuk muziek in huis. De opnamen, gemaakt door de NPS, zijn uniek, want voor het eerst werden de Mingus-stukken gespeeld door een groot orkest inclusief strijkers. Het Metropole Orkest stond onder leiding van John Clayton en als gasten waren Randy Brecker (tp), Conrad Herwig (tb) en Ronnie Cuber (bar.s) van de partij. Een verslag van het Groningse concert leest u in JazzFlits 118: <http://www.jazzflits.nl/jazzflits7.09.pdf>.

#### Hessel Fluitman

## CONCERTVERSLAGEN

### BLAST

#### Bezetting:

Dirk Bruinsma (as, ss),  
John Dikeman (ts, bars),  
Frank Crijns (g),  
Andrea Taeggi (keyb, elektronica),  
Onno Govaert (dr).

#### Datum en plaats:

26 februari 2011,  
Bimhuis,  
Amsterdam.

Al ruim twintig jaar neemt Blast een unieke positie in het Nederlandse muzieklandschap in. In die jaren waren alleen de beide leiders, saxofonist Dirk Bruinsma en gitarist Frank Crijns, vaste waarden in het gezelschap. De nieuwste formatie die zich Blast mag noemen, is opnieuw met zorg gekozen, want de composities van de leiders vergen behoorlijk wat van de bandleden. De stukken combineren namelijk de complexiteit van de moderne gecomponeerde muziek met het vocabulaire van de free jazz en de rauwe energie van de rock. Het levert muziek op die soms subtiel en soms explosief kan zijn, en alles ertussenin.

#### 'Blast: meesters van de staccato plop.'

Bruinsma heeft naast zich de Amerikaanse Amsterdammer John Dikeman op tenor- en baritonsaxofoon. Hij is net als zijn collega een meester van de staccato plop, want de techniek van het 'slap tongue' (de tong met een klak op het riet laten neerkomen) leidt bij de beide blazers een geheel eigen leven. Het ken-

merkt de blazerslijnen, die zelden legato of welluidend zijn, maar strak, rauw en ter zake. De precisie in hun spel is iets dat ze delen met Crijns en de jonge drummer Onno Govaert, die de complexe polyritmiek tot in de puntjes verzorgt. Hij kan daarbinnen ook nog eens fraai kleuren, en weet nauwkeurig wanneer hij een tandje bij moet zetten of juist gas terug moet nemen. Elektronica- en keyboardman Andrea Taeggi lijkt eerst nog wat afwachtend en onwennig in het ge-

heel te staan, maar naarmate het concert vordert, toont hij zich met rake samples of vuige orgelklanken (de geest van Mike Ratledge waart zelfs even rond) een bruikbare vijfde man. De nieuwe bezetting heeft nog geen plaat afgescheiden, maar daar valt wel naar uit te kijken. Om alle lagen en lijnen van de ingewikkelde vlechtwerken van Crijns en Bruinsma goed tot je te nemen, is herhaald beluisteren bepaald noodzakelijk. Wat je dan weer mist ten opzichte van de live-situatie is de alertheid, het luisteren met oortjes op steeltjes die je bij het vijftal kunt observeren. Want ook die zijn onmisbaar om de noten precies op hun kop te raken.

**Herman te Loo**



**Volg het jazznieuws op de voet.**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

## CASTEL/VAN DAMME QUARTET CLEMENS VAN DER FEEN BAND

### Bezetting:

#### Castel/vanDamme Quartet

Jasper van Damme (sax),  
Thierry Castel (p),  
Sven Happel (b),  
Mark Schilders (dr);

#### Clemens van der Feen Band

Clemens van der Feen (bg),  
Jesse van Ruller (gt),  
Harmen Fraanje (Wurlitzer, p),  
Flin van Hemmen (dr).

#### Datum en plaats:

19 februari 2011,  
LantarenVenster, Rotterdam



Jasper van Damme. (Foto: Joke Schot)

## VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Het dubbelconcert van de Young VIPs Tournee 2011 paste precies in het concept van de Saturday Jazz Night van LantarenVenster, twee concerten voor een schappelijke prijs. Mijke Loeven, directeur van Jazz International Rotterdam, kondigde het concert aan met: "Dit is de A-selectie van het hedendaagse jazztalent!". Ze kreeg gelijk.

Als eerste speelde **het Castel/Van Damme Quartet**. Het werd door helder witte, loodrechte spots verlicht en gaf een professioneel concert. Het optreden kende een progressieve opbouw en een swingende finale. Van zijn cd 'Argentinian Freakshows' – "Hij is net twee dagen uit!" – werden alle composities gespeeld. Pianist Thierry Castel schreef alle stukken en de muziek was behoorlijk mainstream. Rechttoe rechtaan dus. Dat de mannen jeugdig zijn bleek echter niet uit hun muziek. Hoogstens was Van Damme erg gehaast in zijn aankondigingen. De muziek bezat beslist genoeg autoriteit om het publiek te laten wachten als hij tussen de stukken door wat water dronk. De saxofonist heeft een overvloed aan speelse ideeën. Castel bleek een toptalent. Niet alleen omdat hij verantwoordelijk was voor de composities. Zijn spel verraadde een machtige potentie. Met schokkerige bewegingen op zijn kruk benadrukte hij zijn ferme aanslag en zorgde menig keer voor kippenvol. Castel en Van Damme werden gesteund door een levendige ritmetandem.



Flin van Hemmen. (Foto: Joke Schot)

**Het Clemens van der Feen Quartet** tapte na de pauze uit een heel ander vaatje. Zijn muziek was vrijer en moderner. Dat laatste werd ook bepaald door de elektrische bas en gitaar. Van der Feen toonde zich bij aanvang al een ware leider. Hij zei: "Ik heb Jesse van Ruller!" En inderdaad, Van Ruller bleek een ware initiatiefnemer. Soms mondde de rock-georiënteerde sound uit in road music waarbij Van Ruller aan het stuur zat. Van der Feens elektrische bas paste perfect in de muziek; zijn spel was daardoor meer melodius dan ritmisch. Er werden veel stukken gespeeld van hun cd 'High Places', waaronder 'Sonic Blue': "De kleur van mijn basgitaar". Na een kort slotapplaus kwam er al gemakkelijk een toegift: 'Brothers'. De broer van Clemens, Paul, speelt saxofoon. Vandaar.

**Peter J. Korten**

## VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

### AARON PARKS TRIO

#### Bezetting:

Aaron Parks (p),  
Matt Brewer (b),  
Craig Weinrib (dr).

#### Datum en plaats:

26 februari 2011,  
LantarenVenster,  
Rotterdam.



Matt Brewer. (Foto: Joke Schot)

Pianist Aaron Parks staat garant voor muziek met veel gevoel. Hij is een lyricus en romanticus. In het concert dat hij gaf overheersten dan ook gevoel en emotie. Moeiteloos en ontspannen vertoonde hij zijn kunsten.

In plaats van vaste drummer Ted Poor zat Graig Weinrib achter de drumkit. Zijn drumstel was opvallend klein en laag. Hij moest bijna buigen om het te kunnen raken en hij speelde er heel zacht op. Dat paste bij de composities van de leider. Melodius en romantisch.

Sommige stukken werden voor het eerst of pas voor de tweede keer gespeeld. Parks zei erover: "This is work in progress". 'De titel van 'Cartoon Element' is een anagram van Ornette Coleman. Dit was een spannende en uitdagende compositie. Het trio vertolkte ook een paar standards, maar Parks is overtuigender als hij zijn eigen composities speelt.



Aaron Parks, Matt Brewer en Graig Weinrib (v.l.n.r.) in de foyer van LantarenVenster. (Foto: Joke Schot)

Tussen twee stukken hield Parks de laatste toon extra lang aan. Hij voorkwam daarmee applaus en ging dan subtiel weer verder. Brewer en Weinrib zochten ondertussen het juiste stuk bladmuziek erbij en vielen daarna in. Bassist Matt Brewer was heel geconcentreerd. Bij de eerder genoemde standards hoefde hij niet op zijn muziekpapier te kijken en staarde dan strak omhoog. Zijn zachte soli tijdens deze stukken waren, in tegenstelling tot zijn bijdragen aan Parks composities, niet overtuigend. Er waren heel wat enthousiaste conservatoriumstudenten op dit concert afgekomen. Maandag 30 mei komt Parks weer naar Rotterdam, dan met saxofonist Joshua Redman, bassist Matt Penman en drummer Eric Harland.

#### Peter J. Korten

#### LAATSTE NIEUWS:

##### Joe Morello overleden

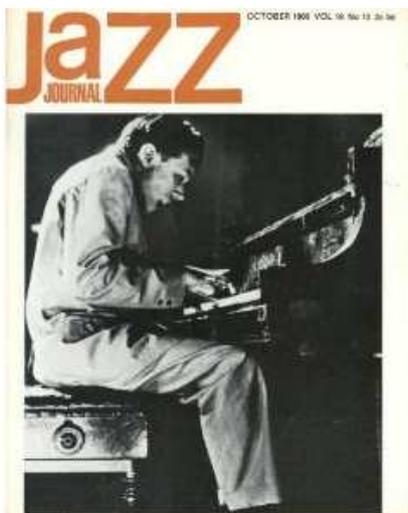
Drummer Joe Morello is 12 maart in Morristown, New Jersey overleden. Morello was 12,5 jaar lid van het Dave Brubeck Quartet en drumt op 'Take Five'. In de jaren zestig stond hij vijf jaar aaneengesloten op nummer 1 in de categorie 'beste drummer' van de Downbeat Readers Poll. Morello maakte 120 albums, waarvan de helft met Dave Brubeck. Hij was 82 jaar.

## OP ONDERZOEK

DOOR LOES RUSCH

### DE NEDERLANDSE JAZZ IN JAZZ JOURNAL (1960 – 1966)

**Bestaat er zoiets als Nederlandse jazz? Hoe bepaal je dat, wie bepaalt dat en hoe klinkt die dan? Het antwoord op deze vraag is onder meer te vinden in publicaties over Nederlandse jazzcultuur. Deze keer: het Britse jazzmagazine Jazz Journal in de periode 1960-1966.**



Pianist Horace Silver prijkt op de cover van Jazz Journal in oktober 1966.

"It is also our intent to give more space to British bands and British jazz", lezen we in januari 1960 in Jazz Journal. De hoop dat dit voornemen een opmaat is naar meer berichtgeving over Europese jazz blijkt ijdel. Weliswaar verschijnen er in de volgende jaargangen met grote regelmaat recensies van Britse musici, zoals trombonist Chris Barber en klarinettist Acker Bilk, en af en toe besteedt Jazz Journal een artikel aan een Britse jazzmuzikant, maar de hoofdartikelen, recensies en interviews hebben toch vooral Amerikaanse musici als onderwerp.

Vanaf 1963 verschijnt er een nieuwe rubriek in het blad: Jazz in Britain. Maar ook die gaat vooral over activiteiten van Amerikaanse musici. In het overzicht Jazz Record of the Year is in de periode 1960-1966 slechts drie keer plaats voor een niet-Amerikaan. Alleen de Britse Johnnie Dankworth met 'Zodiac Variations' en twee delen van Django Reinhardts 'With American Friends' halen de lijst. Uit de titel blijkt reeds het niet al te Europese karakter van deze albums. Tekenend zijn ook de voorpagina's, waarop in vijf jaar tijd slechts drie keer plaats is voor een niet-Amerikaans musicus, te weten saxofonist en jazzcluboprichter Ronnie Scott, multi-instrumentalist Tubby Hayes en saxofonist/bandleider Johnny Dankworth, allen afkomstig uit Engeland. Jazzmusici van het Europese vasteland zijn vooral te vinden in de rubriek Record Reviews. Het is opvallend dat het merendeel van de besproken Europese albums valt in de categorie 'trad' ofwel dixieland. Dit is mede toe te schrijven aan de naoorlogse heropleving van het meer traditionele genre in Europa. Jan Burgers and His New Orleans Syncopaters en de Dutch Swing College Band (DSCB), de enige twee Nederlandse bands die in deze periode besproken worden, vallen hieronder. De DSCB krijgt in deze zeven jaar maar liefst acht keer een recensie.

Afgezien van dergelijke besprekingen zien de journalisten van Jazz Journal weinig reden om te schrijven over jazz van 'the European continent'. De Amerikanen bezoeken Groot-Brittannië op steeds grotere schaal, er komen albums uit Amerika en voor de nieuwste ontwikkelingen zoals 'avantgarde' en 'new thing', zo blijkt tussen de regels door, moet je toch vooral bij hen zijn. Een uitzondering vormt de Belgische gitarist Django Reinhardt, 'almost alone amongst pre-war European jazz men', 'an innovator who created his own particular style based on fusion of gypsy folk music with the basic beat of jazz' en 'perhaps the only European musician to ever influence American jazz music.'

Het idee van jazz als een transnationale muziekpraktijk is in de Jazz Journals in de periode 1960-1966 nog ver weg. Criticus Stanley Dance herinnert ons er in 1962 nog eens fijntjes aan: "Out of politeness, we may go along with the fiction about jazz as an international language, and incidentally tolerate all the boring magazine articles about jazz in foreign countries, (...) but so often they are printed at the expense of more important material."

Loes Rusch is als promovenda verbonden aan de Faculteit der Geesteswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam. In het kader van het 3-jarige project Rhythm Changes onderzoekt zij de Nederlandse jazzcultuur in de periode 1960 - 1980.

## IN GESPREK MET

### TINEKE POSTMA



Tineke Postma. (Foto: Joke Schot)

**Haar nieuwe cd 'The Dawn Of Light' is net uit op haar nieuwe label Challenge Records. "Dit album is echt weer een stap vooruit", meent altsaxofonist Tineke Postma. Peter J. Korten sprak met haar op het hoofdkantoor van Challenge in Amersfoort. Korten trof een hartelijke en enthousiaste Tineke, die net terug was van 'een heel inspirerend verblijf' in de VS.**

#### **Wat heb je de afgelopen maand in de VS gedaan?**

De afgelopen tijd ben ik twee keer naar New York geweest. De eerste keer speelde ik met Marc van Roon en een ritmesectie van Doug Weiss en Otis Brown III op het Winterjazzfest in New York. Een mooi festival, waar heel veel goede musici spelen. Daar heb ik ook de track met Esperanza Spalding opgenomen, het duostuk dat op de cd staat. Terug in Nederland heb ik de cd afgemaakt, dus gemasterd en gemixt. In de maand februari was ik weer in New York. Ik heb toen lessen genomen van Greg Osby en Donny McCaslin. Ik heb er ook veel jamsessies gedaan, niet iedere dag maar wel regelmatig. Verder heb ik natuurlijk heel wat concerten bijgewoond. Daarbij zoek ik niet alleen concerten van saxofonisten uit. Mijn verblijf was heel inspirerend want ik was heel veel met muziek bezig. Het liefst ben ik natuurlijk de hele tijd met muziek bezig. In Nederland moet ik veel regelen voor de band en dan is het fijn dat ik één keer per jaar zo'n periode heb waarin ik me helemaal kan richten op de muziek. Daarna heb ik dan ook voldoende materiaal en inspiratie voor de komende tijd.

#### **Ben je het 'Hollandse meisje' in New York?**

Ja natuurlijk, maar zo'n stad trekt heel veel internationale musici aan, waarvan ik er ondertussen al heel wat ken. Mensen kijken me dus niet zo raar aan. Je moet je bewijzen, men gaat uit van je kwaliteiten. Het kan soms een overweldigende stad zijn. Maar er zijn zoveel fantastische musici, ze kijken niet naar hoe je eruit ziet, maar of je er muzikaal boven uitsteekt. Dat is wel leerzaam en inspirerend.

#### **Er zijn in verhouding weinig vrouwen in de jazz, maar je werkte samen met Esperanza Spalding, Terri Lyne Carrington, Gerry Allen en Ersa Dalfidan, hoe komt dat?**

Ik leerde Terri Lyne kennen tijdens een competitie voor vrouwelijke jazzmusici in 2002. Ik ben over het algemeen geen grote fan van projecten die zich voornamelijk richten op vrouwelijke musici, maar dit was positief, want daardoor ben ik in contact gekomen met diverse muzikanten. Er werd een band samengesteld met vrouwen van conservatoria en daarna gingen we toeren, gecoacht door Terri Lyne Carrington. Later schreef ze de liner notes voor mijn eerste cd. Voor mijn tweede cd heb ik haar gevraagd mee te spelen. Daarna vroeg ze mij weer voor haar band. We speelden toen onder anderen in de Carnegie Hall. Terry steunt graag vrouwelijke jazzmusici die talent en ambitie hebben. Via haar heb ik ook Esperanza Spalding leren kennen. Haar stem en de saxofoon passen goed bij elkaar. In New York is vergeleken met twintig jaar geleden veel veranderd. Er is daar nu een enorm grote scene van vrouwelijke musici. Maar verder gaat het zoals het gaat, ik ben er niet op uit om met vrouwen te spelen. Ik speel graag met goede musici, man of vrouw.

**...vervolg op de volgende pagina**

## VERVOLG IN GESPREK MET TINEKE POSTMA



Tineke Postma in het Challenge-gebouw. (Foto's: Joke Schot)

### Het lijkt of ik de huppelende basloopjes van Esperanza op jouw cd hoor, klopt dat?

Ze speelt geen bas op mijn cd, ze zingt alleen. Ik heb het stuk echt gecomponeerd voor Esperanza. Dus die baslijn is echt geïnspireerd op hoe zij schrijft en speelt.

### Hoe is het bij Challenge? Ben je blij met je nieuwe cd? De cd opent overigens met een heel sterk stuk!

Ik ben inderdaad heel blij. De samenwerking is goed. De platenlabels hebben het moeilijk in deze tijd, maar ik voel me door hen gesteund. Het voelt heel goed, we werken heel soepel en vlot samen. Ik kreeg de cd vandaag pas in handen en ik ben er trots op. Het eerste stuk is representatief voor de sound van het kwartet. Zo spelen we het live ook. Dit album is echt weer een stap vooruit. In tegenstelling tot mijn vorige cd's is dit is echt de band waarmee ik speel, live en op de cd.

### Wat is er toch zo bijzonder aan de Fattoria Musica-studio's in Osnabrück waar de laatste zoveel muziek wordt opgenomen? Want de resultaten klinken erg goed.

Ik heb niet zo heel erg veel verstand van opnametechnieken. Maar dat zit daar natuurlijk wel goed. Ik heb technicus Michiel Hoogenboezem meegenomen. Voor mijn vorige cd's heb ik ook met hem gewerkt. De studio's zijn gevestigd in een mooi gebouw in een prachtige, rustieke omgeving en je bent er echt heel geïsoleerd en dat is weer goed voor de concentratie. Een voordeel van die studio is ook dat je er kunt logeren. Na het ontbijt kan je 's ochtends direct gaan opnemen. We hebben er twee dagen over gedaan. In één dag opnemen is vaak een geldkwestie, het moet meestal snel. Als je de rust en tijd hebt, kan je de tweede dag nog iets overdoen. Heel plezierig.

### Wat ga je dit najaar doen in de States?

De cd komt in september in Amerika uit en dan ga ik toeren aan de East Coast: Chicago, Philadelphia en zo. Hopelijk ga ik er heen met het Nederlandse kwartet waarmee ik de laatste cd heb opgenomen. Het is daar een belangrijke plek om te zijn en ik krijg er enorm veel energie van!

**Peter J. Korten**

Tineke Postma's nieuwe cd 'The Dawn Of Light' wordt op pagina 13 van deze JazzFlits door Hessel Fluitman besproken.

**NEW YORK JAZZ ALERT****RUDRESH MAHANTHAPPA**

Largely on the strength of last year's CD *Apex*, included on numerous Best-of-2010 lists, alto saxophonist Mahanthappa is currently riding a wave of critical acclaim. He's busy, too, collaborating recently with Jack DeJohnette and juggling multiple projects of his own, all of which are outlined on his website. Why, today's mail brought yet another invigorating new recording called *MSG*, on which he heads a trio bearing that name. But this evening on Cornelia St. will serve to debut Gamak, a group also featuring guitarist David Fiuczynski, bassist François Moutin and drummer Dan Weiss. Rudresh calls this his "re-invented quartet" because he's substituted a guitar voice for that of the piano featured in its earlier incarnation.

**Cornelia Street Café / april 8**

**JEREMY PELT**

At some indeterminate point several years back, Pelt clearly passed from the Rising Young Star category into that of Trumpet Master, very much in the lineage of Lee Morgan, Freddie Hubbard and Woody Shaw. His latest album, *The Talented Mr. Pelt* (High Note) offers further proof of his stature and maturity. In fact, we'd venture to say it exhibits much the same mellowness and quiet intensity of Herbie Hancock's original *Maiden Voyage* album. The compositions (most penned by the leader) aren't mere throwaways; and solos by tenorist J.D. Allen and pianist Danny Grissett enhance the overall excellence. For these two evenings, Peter Washington (bass) and Darrell Green (drums) complete Jeremy's quintet. This is truly a band to savor, both on CD and live in a club setting.

**Jazz Standard / April 5-6**

**NEW YORK JAZZ ALERT****JUNKO ONISHI**

There's nothing remotely "baroque" about pianist Onishi's latest CD, *Baroque* (Verve), except perhaps for its title tune, a clever rococo-ish reworking of the Eubie Blake chestnut, "Memories of You." The album, which is also enriched by the presence of Nicholas Payton, Wycliffe Gordon and James Carter, is her first after a decade-long recording layoff and serves to validate her stature as a keyboardist steadfast in the bebop tradition. Along with several of her own compositions, she thoughtfully reimagines pieces associated with Ellington, Monk and Mingus. For these two nights in Iridium's congenial confines, she'll pare things down to quartet size: her piano, Dwayne Burno's bass, Gregory Hutchinson's drums and Carter, who'll likely bring along several of the saxophones he's mastered.

**Iridium / April 8-9**

**IMPULSIVELY**

Over five nights (April 20-24), six much-praised LPs produced by Creed Taylor for the Impulse label are being fondly recalled at Jazz Standard by specially assembled groups paying tribute to Coltrane, Oliver Nelson, Gil Evans, Ray Charles and the J.J. Johnson-Kai Winding trombone team. No, none of those leaders will be on hand to celebrate. But this event (keyed to the release of a new multi-disc Decca set) is worth checking out at jazz-standard.com.

**JAZZ IN...QUEENS?**

Hey, there really *is* a jazz scene in Queens, providing you know where and when to go. One drop-in event is the Long Island City Jazz Alliance's Monday nine-to-midnight jam session, taking place at Domaine's Wine Bar, 50-04 Vernon Blvd., with guitarist Amanda Monaco on hand. You might also check Sunday jams overseen by drummer Brian Woodruff at Blackbird's in Astoria.

**IN AID OF JAPAN**

Two local venues have announced musical evenings with proceeds benefiting victims of last month's earthquake and tsunami. On April 11, Roberto's Winds, 149 W. 46th St, will hold a 6:00-10:00 PM jam hosted by Joel Frahm in which loads of local players will likely participate. The suggested donation is \$20 per person. Then on April 18, Rue 57 will serve as venue for a similar event, in association with the Red Cross. Sets begin at 7:00, 9:00 and 11:00 PM. In neither case can we provide specifics about artists taking part.

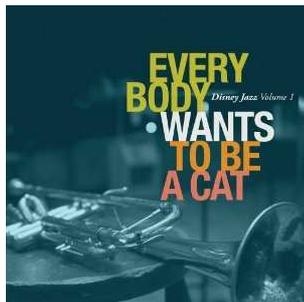
**UPTOWN AT THE MANHATTAN SCHOOL**

Latin is an important subject at MSM – and three on-campus concerts this month reinforce that fact. At an April 1 party at Borden Auditorium, the school's Afro-Cuban Jazz Orchestra conducted by Bobby Sanabria honors Candido, who'll also play, on his 90th birthday. On April 8 in the same auditorium, Paquito d'Rivera solos with the MSM Jazz Philharmonic under Justin DiCioccio. The arrangements are Michael Abene's. The marvelous Roberta Gambarini will sing as well. Finally, April 29 brings saxist Joe Lovano and singer Judi Silvano to guest with the MSM Chamber Jazz Ensemble at Ades Performance Space. The masterful charts this time were penned by the late Manny Albam – and the focus is on numbers associated with Sinatra.

**Paul Blair (<http://www.SwingStreets.com>)**

## JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 14 maart 2011



1. **Kurt Elling**  
The Gate  
(Concord Jazz)
2. **Various Artists**  
Disney Jazz, Volume 1:  
Everybody Wants To Be A Cat  
(Disney Pearl Series)
3. **Jeremy Pelt**  
Talented Mr. Pelt  
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot.

**Website:** Henk de Boer.  
**Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst ([www.dejuistetekst.nl](http://www.dejuistetekst.nl)). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

## FESTIVALS

### JAZZTIVAL

Provadja, Alkmaar  
25 tot en met 27 maart 2011  
(<http://www.jazztival.nl>)

**Met onder anderen:** Han Bennink, John Engels, Loet van der Lee, Ernst Oosterveld, Gerard Kleijn, Corrie van Binsbergen, Joop Kooger, de Burn Brigade Bigband, Anne Chris, Abbey Lincoln Tribute en het Amsterdam Jazz Sextet.



### SLIDE FACTORY

European Trombone Festival  
De Doelen, Rotterdam  
14 tot en met 17 april 2011  
(<http://www.slidefactory.nl>)

**Met onder anderen:** James Morrison, Nitzan Haroz, Jörgen van Rijen, Zoltan Kiss, Nils Landgren, Brandt Attema, Wiener Posaunen Quartett, Super Trombones, Slokar Quartet, het Jong Trombone Collectief en het Co-darts Symphony Orchestra onder leiding van Arjan Tien.

### MEER JAZZ FESTIVAL

Cultuurgebouw, Raadhuisplein, Hoofddorp  
27 tot en met 29 mei 2011  
(<http://www.meerjazz.nl>)

**Met onder anderen:** het Golden Gate Quartet, Madeline Bell met Frits Landesbergen, Shai Shahar met de Robert Veen All Stars, Sing Sister Swing, Denise Jannah en het vijftiende Nationaal Big Band Concours (28 mei).

De NTR-radio zal tijdens het Nationaal Big Band Concours opnamen maken die na het festival worden uitgezonden. Op vrijdag 27 mei zendt Radio 6 het programma Mijke's Middag live uit vanuit het Cultuurgebouw. Het volledige festivalprogramma wordt in april gepubliceerd.

## VARIA

### Welkom op Wikibrass

Wikibrass is de website voor de 'brass'-liefhebber. U vindt er alles op het gebied van koperblazen. De website bevat nieuws over muzikanten, orkesten en concerten. Maar ook is er een database te vinden van bijna alle orkesten in Nederland. Verder kunnen bezoekers deelnemen aan een forum en een mededeling achterlaten op een prikbord. Wikibrass wordt gemaakt voor en door muzikanten: <http://www.wikibrass.nl>.

### Een impressie van de nieuwe dvd van Special Delivery

De formatie Special Delivery (Ed Baatsen (p), Wim Kegel (dr), Nils van Haften (sax), Henk de Ligt (cb)) heeft 18 december 2010 in LantarenVenster in Rotterdam een dvd opgenomen. Op YouTube staat een compilatie van tien minuten: <http://www.youtube.com/watch?v=54NSwIk-Lig>. De dvd zal binnenkort uitkomen.

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.